

Sygn. akt IX U 1488/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania K. B. (K. B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 20 września 2018 r. nr (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1488/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 20.09.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu K. B. (B.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%. Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 203,22 %.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, sprecyzowanym na rozprawie w dniu 15 stycznia 2019r. (k.22 a.s.), domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po uprzednim odtworzeniu jego zarobków uzyskanych w KWK (...) w J. w latach 1973-1978.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się (...)

Od 28.05.1993r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 1/1985-12/1988. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 309,44 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu.

W dniu (...). ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

(dowód: akta rentowe).

Od 21.12.1966r. do 15.07.1993r. ubezpieczony pracował w KWK (...) w J. (od 21.12.1966r. jako elektromonter na powierzchni, od 3.10.1970r. jako elektromonter pod ziemią).

Odtworzone przez biegłą z zakresu emerytur i rent wynagrodzenie ubezpieczonego wynosiło:

- 1973- 54.995,00 zł
- 1974- 68.347,00 zł
- 1975- 71.951,00 zł
- 1976- 69.153,00 zł
- 1977- 74.708,00 zł
- 1978- 69.585,00 zł.

W wynagrodzeniu tym zostały uwzględnione takie składniki jak: płaca zasadnicza, zasiłki chorobowe, dodatek szkodliwy, dodatek dla przodowego/brygadzysty, specjalne wynagrodzenie z Karty Górnika (w tym liczone podwójnie), deputat węglowy.

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1973-1977, 1979-1993 z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia, przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego za lata 1973-1978 w oparciu o dane o wysokości wynagrodzenia zawarte w aktach osobowych, pozostałe dokumenty płacowe, z uwzględnieniem przepisów branżowych, zeznań ubezpieczonego wynosi 231,22 %, a więc nie jest wyższy niż 250%.

(dowód: akta osobowe z KWK (...), dokumentacja płacowa (karty zasiłkowe), zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 24 a.s., opinia biegłej z zakresu emerytur i rent H. P., k. 27-42 a.s.).

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, kompletny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekracza 250%.

Za powyższym przyjęciem przemawia opinia biegłej sądowej z zakresu emerytur i rent, którą tut. Sąd zasadniczo podzielił jako rzeczową, specjalistyczną, szczegółowo przedstawiającą odtworzenie wynagrodzenia ubezpieczonego i wyliczenie wvpw oraz jako zgodną ze zleceniem Sądu.

Biegła co prawda zaliczyła do odtwarzanego wynagrodzenia takie składniki wynagrodzenia, które nie wynikają jasno i bezpośrednio z zebranych w sprawie dokumentów, jak chociażby dodatek szkodliwy, co prawidłowo podnosi organ rentowy w swoich zastrzeżeniach, jednak pominięcie tych składników spowoduje tylko dalsze obniżenie wynagrodzenia ubezpieczonego oraz wskaźnika podstawy wymiaru (ustalonego przez biegłą na poziomie 231,22%, a więc i tak poniżej 250%).

Natomiast ustosunkowując się do zastrzeżeń ubezpieczonego podkreślić należy, że nie można wysokości zarobków, stanowiących podstawę do wyliczenia składek na ubezpieczenie społeczne ustalać w sposób hipotetyczny, oparty jedynie na domniemaniu. Przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są bowiem normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalenie wysokości wynagrodzenia w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Przy obliczaniu wysokości podstawy emerytury, bierze się zatem pod uwagę dokładnie ustaloną wartość - wysokość uzyskiwanego w określonym czasie wynagrodzenia. Tym samym, w sprawie o ustalenie podstawy wymiaru składki, należy dokładnie określić wysokość wszystkich składników wynagrodzenia, które mają być uwzględnione – wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22.09.2015r. III AUa 370/14 (LEX nr 1927664).

Nie ma możliwości wyliczenia wysokości wynagrodzenia, a co za tym idzie - wysokości składek na ubezpieczenie społeczne oraz wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury w oparciu o wyliczenia hipotetyczne, uśrednione, wynikające z porównania do wynagrodzenia innych pracowników. Uśrednione obliczenie wysokości wynagrodzenia - oparte na wynagrodzeniu otrzymanym przez innych pracowników - nie może oddać indywidualnych cech właściwych dla danego stosunku pracy. Obliczenie wysokości wynagrodzenia musi być oparte na dokumentacji, z której wynikają określone kwoty wynagrodzenia. Kwestia pobieranego wynagrodzenia musi zostać zatem udowodniona w sposób bezwzględny. Tylko dokumentacja stanowi precyzyjny dowód w zakresie wysokości wynagrodzenia w postępowaniu sądowym. Na podstawie innych dowodów nie jest możliwe dokładne określenie kwoty wynagrodzenia, a co zatem idzie - ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury - wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31.03.2015r. III AUa 1807/14 (LEX nr 1814849).

Sąd Najwyższy w wyroku z 18 grudnia 1997r. (sygn. II UK 418/97, OSNP z 1998/22/661) stwierdził, że „w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych sąd nie jest obowiązany

do poszukiwania dokumentów zatrudnieniowo-płacowych, o które nie zadbała osoba dochodząca świadczenia ubezpieczeniowego". Ten kto się stara udokumentować wyższe świadczenie musi gromadzić dokumenty, wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej, żeby udowodnić wysokość podstawy wymiaru świadczenia (tak również Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu wyroku z 14 czerwca 2018r. w sprawie IIIAUa 1903/17).

Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 22.5.2018 (sygn. III AUa 175/18) stwierdził, iż nie istnieje możliwość uwzględnienia w wynagrodzeniu takich składników jak: dodatek za pracę w warunkach szkodliwych, niebezpiecznych, dodatek za pracę w niedzielę i święta, dodatek za pracę w godzinach nocnych i na II zmianie w sytuacji, gdy nie zachowała się ewidencja czasu pracy.

Zdaniem Sądu, który w pełni podziela przedstawione orzeczenia sądowe, wynagrodzenia odtwarzane dla celów ubezpieczeń społecznych, a więc rzutujące w efekcie na wysokość wypłacanych świadczeń emerytalnych, należy ustalać indywidualnie dla konkretnego ubezpieczonego, przyjmując tylko takie składniki wynagrodzeń, których wypłata wynika bezpośrednio z zebranej dokumentacji. Nie można takich wynagrodzeń ustalać w sposób ogólnikowy czy uśredniony.

W świetle powyższego orzecznictwa oraz wobec wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy Sąd oddalił wnioski dowodowe ubezpieczonego o zwrócenie się do Głównego Urzędu Statystycznego o wskazanie zarobków uzyskiwanych przez górników w spornym okresie oraz wniosek o dowód z opinii uzupełniającej biegłego ds. emerytur i rent jako zbędne i powoływane jedynie dla zwłoki.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

sędzia del. Renata Stańczak